

[Ole Vig Jensen]

I den forbindelse var ministeren inde på spørgsmålet om de krav, der stilles til lærerne, og det gøres der naturligvis også i forbindelse med en forsøgsvirksomhed. Vi er naturligvis forstående over for, at der kan blive behov for at etablere efteruddannelse i større udstrækning, end vi måske gør i dag. Men det er vel nok rigtigt lige i disse år, i disse måneder, at minde om, at vores bestræbelser i øjeblikket går ud på at begrænse og beskære efteruddannelsesstilbuddene på en række områder, og derfor skal man selvfølgelig være forsigtig med at love gymnasielærerne øgede efteruddannelsesmuligheder på et tidspunkt, hvor det er overordentlig vanskeligt at skaffe ressourcer. Jeg vil på den givne foranledning sige, at er der nogen gruppe, der skulle kunne klare en del af deres efteruddannelse ved egen hjælp, så er det vel netop de i forvejen veluddannede gymnasielærere.

Ministeren har også været inde på spørgsmålet om gymnasiets forhold til det omgivende samfund. Jeg ser meget gerne gymnasiet mere åbent, end det er i dag. Jeg holder altså fast ved, at det stadig væk skal være studieforberedende, men det ville være forkert, synes jeg, over for de unge, der skal gå i gymnasiet, hvis vi ikke også gennem uddannelserne dér giver dem mulighed for at forberede sig på den tilværelse, som ligger uden for gymnasiet, uden for de videregående uddannelsesinstitutioner, giver dem mulighed for at deltage i samfundslivet, giver dem mulighed for at udnytte deres fritid på en for dem selv og for samfundet udviklende måde. Det synes jeg afgjort må høre med til de opgaver, der ligger i gymnasiet, og jeg ser meget gerne – det er en af de ting, måske en af de få ting, vi har sagt i forbindelse med beslutningsforslaget om ungdomsuddannelserne – at unge i gymnasiet får mulighed for at komme i praktik i kortere tid i erhvervslivet, netop for at stifte bekendtskab med den del af samfundslivet.

Jeg skal ikke gå ind på selve indholdet hverken af lovgivningen eller af tingene, som de bedrives i dag i gymnasieskolen, ud over, hvad jeg har sagt her. Jeg vil bare til sidst slå fast, at når vi netop har givet mulighed for, at der kan igangsættes omfattende forsøg i gymnasieskolen, og med de udviklingstendenser, der tegner sig for tilgangen af unge til gymnasiet, så synes jeg, at vore bestræbelser i de førstkommande år må gå ud på at

leve op til den del af beslutningsforslaget om ungdomsuddannelserne, som skal sikre, at vi får en tilfredsstillende udbygning af de erhvervsfaglige uddannelsesstilbud, og at vi får skabt sådanne rammer for uddannelserne, måske også i virkeligheden for deres indhold, at vi kan samle en større del af den gruppe af unge op, som i dag ikke er motiveret for overhovedet at gå ind i uddannelser.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg vil gerne i fortsættelse af, hvad flere andre ordførere har gjort, starte med at takke det konservative folkeparti, fordi man har rejst denne uhyre vigtige debat. Jeg forstår slet ikke ministerens lidt småfornærmede holdning, at man jo bare kunne læse i et blad, hvad der var blevet sagt, og så var der ikke behov for at diskutere det. Jeg synes nok, at det må være rimeligt, at folketingets partier får lejlighed til at give deres mening til kende, da vi andre jo ikke er blevet spurgt af det pågældende blad eller i øvrigt har haft lejlighed til at tale til rektorerne, og derfor må folketingets talerstol naturligvis også være et tilbud til os.

Jeg vil gerne slå fast, at for CD står gymnasiet stadig væk som et tilbud til de bogligt mindede, og det er stadig væk vores mening, at det skal være forbeholdt de elever, der ønsker en videregående boglig uddannelse. Når det er sagt, vil jeg også understrege, at centrum-demokraterne har medvirket, hver eneste gang det gjaldt om at forbedre tilbudene til dem, der ikke ønsker en boglig uddannelse. Det gælder både EFG- og lærlingeuddannelserne, hvor jeg ikke kan erindre, at vi har sat nogen kæp i hjulet, når man har villet have dem udbygget og geografisk spredt, således at det bliver et reelt tilbud og man ikke bare vælger gymnasiet, fordi det er det nærmeste. De bestræbelser kan jeg give tilsagn om at vi gerne vil fortsætte med, også selv om det koster nogle penge. Vi vil også gerne være med til at diskutere en eventuel koordinering af de to faglige uddannelser, således at det passer bedre sammen.

Nu er det altså gymnasiet, der står til, jeg er lige ved at sige øretæver i dag, men det er det ikke, det er gymnasiet, der står på dagsordenen. Flere ordførere har spurgt, hvad motiveringen for overhovedet at ændre ved gymnasiets indhold og gymnasiets struktur